

คำสอนโบราณ..... เขยแต่ดี

นำเสนอเมื่อ : 5 ต.ค. 2552

ตอนเด็ก ๆ เรามักชอบวิ่งเล่นไปมาสนุกสนาน ผู้ใหญ่เตือนอะไรก็ไม่ค่อยสนใจ แต่พอโตขึ้นมาถึงจะมานึกกันได้ วารูอย่างงี้เขยพอ / แมก็ดี

เวลาเดินอย่าล่งสั้นเท้า หรืออย่าเดินเสียงดัง ตอนเด็ก ๆ เราเป็นประจําวิ่งเล่นตึง ๆ ทั่วทั้งบ้านแล้วก็โดนดุอยู่บ่อย ๆ พอโตขึ้นมาเวลาเจอคนเดินลงสนเทาผ่านไปถึงได้รูว่ามีนดูไม่ดีจริง ๆ นอกจากตัวเราเองดูไม่ดีแล้วยังไปรบกวนคนอื่นอีกด้วย

จะไปไหนมาไหนต้องรู้จักไปลามาไหว เจอผู้ใหญ่ก็ต้องยกมือไหว้กล่าวคำทักทายก่อน พอจะกลับก็อย่าลืมยกมือไหว้พรอมกล่าวลาด้วย เพราะว่าผู้ใหญ่เห็นทานจะได้เอ็นดูว่าเรามีสัมมาคารวะ ไม่ใช่จู้ ๆ นึกจะมาก็มา นึกจะไปก็ไป อย่างนี้เขาถือว่าไม่ให้เกียรติเจาบาน / เจาภาพกัน

รู้จักพูดขอบคุณกับขอโทษให้ติดปาก ถือเป็นารแสดงควมมีน้ำใจเล็ก ๆ ต่อกัน บางครั้งการกระทำเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น คุณหัวของพระรุงพระรังขึ้นบันไดแคบ ๆ แลวคนที่กำลังลงมาหลบทางให้ คุณก็ควรกล่าวขอบคุณเขา แมวบางที่อาจจะเป็นเรื่องที่เขาสมควรทำอยู่แล้วก็เถอะ แต่การทำแบบนี้ก็ทำให้คนเรารู้สึกดีขึ้นได้ไม่ใช่หรอ

อย่าหยิบของผู้อื่นโดยไม่ได้อนุญาต ตอนเด็ก ๆ แม่จะสอนเสมอ ไม่ว่าจะป็นของพี่หรือของน้องก็ไม่ควรทำทั้งนั้น เพราะเขาของอาจจะไม่พอใจ หรือต่อให้เขาไม่ว่า แต่อีกหนอยมันจะติดเป็นนิสัย เมื่อโตขึ้นถึงได้รู้ว่าคำสอนนี้มันก็ดีจริง ๆ นั้นแหละ เพราะทำให้เรารู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น เพราะถึงแมเขาไม่ได้ว่าอะไร แต่เขาก็อาจจะไม่พอใจอยู่เล็ก ๆ ก็ได้

ว่าไง จำกันได้มั๊ยคะว่าคุณพ่อคุณแม่ท่านสอนเรามาอย่างไรกันบ้าง

